DOSAR NR. 5471/2/2012

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA CIVILĂ NR. 1349
Şedinţa publică de la **17.04.2013**

Curtea constituită din:
PREŞEDINTE - CORINA PODARU
GREFIER: MARIA - CRINA IACOBESCU

Pe rol fiind soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, str. Matei Basarab, nr. 55 – 57, Bucureşti, Sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **BORCILĂ MIRCEA** cu domiciliul în localitatea Cluj Napoca, ... jud. Cluj, având ca obiect – ***„constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii"(O.U.G. NR. 24/2008).***

Dezbaterile şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa publică de la termenul din **10.04.2013** care au fost consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, când instanţa, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la data de **17.04.2013**, când a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin acţiunea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal sub nr. 5471/2/2012, reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul BORCILĂ MIRCEA, constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât, născut la 13.09.1942 în localitatea Cuptoare Secu, judeţul Caraş-Severin, fiul lui Alexandru şi Eva, domiciliat în municipiul Cluj-Napoca, ... jud. Cluj.

În motivarea acţiunii, reclamantul a arătat că verificarea pârâtului BORCILĂ Mircea, sub aspectul colaborării sau apartenenţei la Securitate, a fost iniţiată ca urmare a cererii nr. 3260/06/09.08.2006 formulată de Centrul pentru Studii şi Dezvoltare Comunitară. Având în vedere calitatea domnului BORCILĂ Mircea de şef de catedră în cadrul Facultăţii de Litere a Universităţii Babeş Bolyai din Cluj-Napoca şi prevederile art. 3 lit. s al Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, apreciază că cererea este îndreptăţită.

A menţionat că, potrivit Notei de Constatare nr. D.I./I/1370/20.05.2010, domnul BORCILĂ Mircea, sub acoperirea numelui conspirativ „Bratosin", a furnizat Securităţii informaţii prin care a semnalat atitudini potrivnice regimului comunist. Informaţiile primite de Securitate de la domnul BORCILĂ au fost folosite pentru urmărirea unor cetăţeni americani, colegi la Universitatea Columbus din Ohio, a unor cetăţeni americani veniţi în vizită în România sau a unor români stabiliţi în străinătate.

Caracterul deosebit de important al informaţiilor furnizate de pârât Securităţii este dovedit şi de recompensele băneşti primite de acesta de opt ori în decursul relaţiei cu Securitatea şi având valori destul de însemnate (în total, 6.300 lei). După cum se cunoaşte, recompensarea materială a informatorilor avea caracter de excepţie în practica fostei Securităţi, practicându-se numai în situaţia în care informaţiile primite erau deosebit de utile.

Astfel, reclamantul a arătat că pârâtul, prin Nota din 05.08.1983 a informat Securitatea despre o persoană care afirmase că „România are nivelul de viaţă cel mai scăzut din Europa şi cel mai mare grad de analfabetism". Indiferent dacă afirmaţia acestei persoane era sau nu în concordanţă cu realitatea, în opinia reclamantului este clar că nota furnizată de pârât denunţa o atitudine potrivnică regimului comunist din România, întrucât cele susţinute de persoana denunţată veneau în contradicţie cu propaganda regimului de la Bucureşti, care susţinea că nivelul de trai din ţară atingea cele mai înalte standarde.

A susţinut că, în nota din 05.08.1983, pârâtul denunţă o persoană originară din România despre care informa Securitatea că „nu are convingeri comuniste şi critică unele aspecte ale vieţii politice şi economice actuale" şi de asemenea, „manifestă o atitudine critică faţă de modul în care sunt rezolvate unele probleme în economia României sau în organizarea vieţii social politice". În acest caz, reclamantul apreciază că denunţarea unor atitudini vădit potrivnice regimului comunist este evidentă.

Reclamantul a menţionat că, prin nota citată la filele 7 şi 8 din Nota de Constatare, pârâtul informa Securitatea despre circumstanţele în care fratele său s-a stabilit în străinătate, despre încercările pe care le făcuse pentru a-l împiedica pe fratele său să plece în străinătate, relatând că, în urma acestor încercări, fratele său „nu a primit paşaportul".

Conform notei citate, atât înainte, cât şi după plecarea în străinătate fratele pârâtului exprima atitudini vădit potrivnice regimului comunist. Astfel, înainte de plecarea din ţară acesta se plângea din cauza salariului „mic pe care îl primeşte" fiind nemulţumit de „condiţiile de viaţă", iar după plecare îi transmitea pârâtului: „tu poţi să rămâi cu comuniştii tăi".

Prin nota din 17.06.1985, pârâtul informa despre poziţia unui lector american care împărtăşea opinia presei occidentale, potrivit căreia regimul comunist din România era „regimul cel mai represiv din Estul Europei. Reclamantul apreciază că şi în acest caz era denunţată o atitudine vădit potrivnică regimului comunist.

Prin nota din 03.08.1982 pârâtul informa despre o persoană originară din România care „consideră că sistemul socialist s-a dovedit a fi un eşec în toate ţările". Prin aceeaşi notă era divulgată şi opinia soţului doamnei R.C., care „se exprimă uneori în mod deschis ostil la adresa conducerii ţării noastre", „pe care o acuză că face jocul ruşilor". Şi aceste opinii erau vădit potrivnice regimului comunist.

Reclamantul a subliniat faptul că prin nota din 17.06.1985 pârâtul informa Securitatea despre chestiuni strict legate de viața personală a doamnei J.D., cu consecința încălcării grave a dreptului la viață privată în privința acesteia.

Tot din acest punct de vedere, în opinia reclamantului prezintă relevanţă nota din 18.07.1985. În cuprinsul acesteia, pârâtul arăta că „Sursa (domnul Borcilă, nota CNSAS) doreşte să atragă atenția asupra situației foarte serioase care s-ar crea prin angajarea permanentă la acest cel mai puternic centru de studii româneşti din străinătate a unui profesor refugiat politic cu atitudini ostile față de statul român". Este evident că prin furnizarea acestei note, împotriva profesorului E.V., pârâtul urmărea să îi determine pe reprezentanţii Securităţii să acţioneze împotriva profesorului denunţat. Astfel, este „vizată" îndepărtarea celui denunţat de la locul de muncă pentru că acesta era „refugiat politic" şi pentru că nutrea „atitudini ostile" faţă de regim.

Prin prisma celor expuse anterior, reclamantul apreciază că sunt asigurate condiţiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securității'.).

Cât priveşte faptul că Pârâtul denunța cetățeni străini sau români stabiliţi în străinătate, subliniem că legiuitorul nu distinge după cum victimele delaţiunilor sunt cetăţeni români sau străini. Interpretarea este susţinută şi de jurisprudenţa în materie.

În drept, acţiunea a fost întemeiată pe conţinutul articolelor: art. 2 lit. b, art. 3 lit. s, art. 8 lit. a şi art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, pe prevederile art. 30, art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 112 al Codului de Procedură Civilă.

Legal citat, pârâtul a formulat întâmpinare arătând că temeiul juridic invocat precizează că menționata „calitate" de „colaborator al Securităţii" se „atestă" în urma probării fără dubiu a unor „acte de colaborare" definibile ca atare conform legii. Condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească un „act de colaborare, în sensul definiţiei" din baza legală invocată (condiţii menţionate în Acţiune) sunt: (1) „informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist"; (2) „informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului - [...] în sensul că pârâtul putea şi trebuia să conştientizeze posibilele urmări [pentru cel/cei vizaţi - N.N.] ale informaţiei furnizate". Acţiunea C. N. S. A. S. din 03.07.2012, supusă examinării în această întâmpinare, conchide „potrivit

Notei de Constatare nr. Dj I 1370/20.05.2010", că amândouă condițiile stipulate în lege sunt „evident" îndeplinite în cazul subsemnatului. „Demonstrația" se face pe baza „analizei" foarte sumare a unui număr de „fapte", ce se reduc la 6 „acte de colaborare, în sensul definiției", care ar fi atestate în cvasitotalitatea lor, în perioada activității sale ca lector de limbă și cultură română la Universitatea Statului Ohio, din Columbus, S. U. A. Concluzia Acțiunii C. N. S. A. S. se întemeiază însă, în întregime, pe o simplă depistare a unor fragmente de text, i.e. expresii cu conținut incomplet - de multe ori, simple propoziții sau chiar sintagme - extrase din context și extrapolate ilegitim în perspectiva presupusei finalități strict informative, cărora li se atribuie un sens străin de intenția originară a „sursei". Acțiunea C. N. S. A. S. se impune, astfel, să fie sever revizuită și amendată printr-o examinare aprofundată și riguroasă a „faptelor" din Dosar, așa cum se reflectă acestea, pentru fiecare dintre cazurile invocate, chiar în Nota de constatare la care se face referire (în continuare, abreviat: NC).

Primul „act" invocat reține „transmiterea unei informații" referitoare la o „persoană (J. D., în prescurtarea C. N. S. A. S.), care afirmase că « România are nivelul de viață cel mai scăzut din Europa și cel mai mare grad de analfabetism »". O confruntare a informației „denunțate" cu datele din NC 2010 relevă imediat faptul că afirmația incriminată a fost făcută „în cadrul unei dezbateri" cu studenții și în contextul unuia din cursurile de Introducere în cultura română, la care au participat și alți colegi din Catedră. „Persoana" în cauză era recent venită și - deși avea „o formație deficitară în ce privește cultura română" - și-a „manifestat dorința de a-și însuși elementele esențiale [...] prin participarea la cursurile lectorului din România", în vederea unei posibile preluări ulterioare a cursului (NC, loc. cit.). Pârâtul a adăugat că intervenția lui J. D. a avut loc pe fundalul prezentării schematice, într-o perspectivă istorică și comparativistă, i.e. prin raportare la celelalte culturi est-europene, întrucât unii dintre studenți fuseseră deja inițiați în diverse sfere ale acestei arii culturale (bulgar albaneză ș.a.). Afirmația lui J. D. a șocat atât prin vehemența asertiunii, cât și, în primul rând, prin natura ei pancronică și, evident, falsă. Ca atare, această afirmație a trebuit să fie corectată și a fost, de fapt, sancționată pe loc, atât de pârât, cât și de Șefa de Catedră, prezentă în sală. Contrar extrapolării din Acțiune, „concordanța cu realitatea" într-un astfel de context academic NU este deloc un aspect „indiferent", iar faptul că „cele susținute de persoana denunțată veneau în contradicție cu propaganda regimului..." se dovedește a fi total irelevant, întrucât în cadrul acestor cursuri „propaganda"politică de orice fel era exclusă prin chiar regulamentul de funcționare a Cursurilor din Programul Fulbright.

Pe de altă parte, a arătat că, așa cum rezultă iarăși din confruntarea cu NS 2/31-3/31, afirmația colegei „originare din România" nu a fost „transmisă Securității", ci a fost „divulgată" într-o discuție pe care a avut-o ulterior, în locuința din Columbus, cu atașatul cultural al României în S.U.A. și cu soția acestuia (veniți în vizită, împreună cu Ambasadorul ....). Dl. ... . își exprima „păreri foarte elogioase" la adresa lui J. D., solicitându-i

opinia proprie în această privință. A fost de acord că J. D. este o persoană „foarte agreabilă", cu care întrețineam „relații cordiale", dar a considerat că e o obligație profesională și morală a sa, în calitatea în care se afla, să menționeze, în acest context, atașatului cultural al României și „lipsa de aderență a lui J. D. față de cultura română" precum și „atitudinea ei negativă în multe privințe" față de trecutul și prezentul poporului român. Pentru motive ce pot fi deduse cu ușurință din NC 2/31, și-a exprimat, atunci, în mod sincer, „opinia că dacă J. D. va ajunge la conducerea Programului de limba și cultura română, orientarea acestuia va evolua radical în defavoarea intereselor românești". Trebuie subliniat că, din conținutul acestei discuții - care, conform notei existente la dosar, a fost „probabil înregistrată" (ibid.) - nu se poate infera, în mod legitim, intenția de a „denunța o atitudine potrivnică regimului comunist din România". Informația se restrânge exclusiv la aprecierea unei calificări profesionale insuficiente și a unei inadecvări nu în raport cu regimul comunist, ci cu spiritul Programului de studii românești de la Columbus. O dovadă hotărâtoare în sensul celor susținute aici poate fi găsită, de altfel, în NC 29/31: .... a mărturisit că dintre toți candidații înscriși la acest concurs [pe care îl viza și J. D. - N. N.], șansa cea mai mare o are J. D., care « vine de la departamentul de Stat». A făcut această mărturisire în urma insistențelor sursei, după care « cel mai bun » candidat de pe listă ar fi fost .... Acest pasaj relevă, dincolo de orice dubiu, că opțiunea „sursei" nu era „împotriva lui D. J", pentru o presupusă atitudine „anticomunistă" a acesteia. Dimpotrivă, „insistențele sursei" erau tocmai în favoarea unui dovedit anticomunist (refugiat politic, împreună cu soția sa, ... Justificarea opțiunii sale se dovedește, așadar, dincolo de motivațiile ei subiective, a fi întemeiată pe un criteriu pur profesional.

Prin confruntarea cu NS se infirmă, de asemenea, fără dubiu în cazul acestui presupus prim „act de colaborare", îndeplinirea condiției secunde privind „vizarea" și, eventual, înfăptuirea unor „posibile urmări"ale „informației" analizate asupra persoanei în cauză. Anticipând seria de argumente care urmează și Concluzia întâmpinării de față», declară că nu este autorul autentic al notei citate în NC, din 05.08.1983 (și descrisă în NC „dactilo, în libertate, semnată dactilo cu nume conspirativ"'). Acest adevăr se poate deduce, fără nici o îndoială, din chiar conținutul acestei note, care cuprinde multe elemente și aspecte ce nu îmi puteau fi accesibile (vezi informația despre înregistrarea convorbirii cu atașatul cultural, despre reacțiile personale ale lui J. D. și despre rudele ei din Cluj, despre activitatea ei în Departamentul de Stat etc.). Din datele furnizate în această Notă - contrafăcută, foarte probabil, în cea mai mare parte, de „expertul informativ în domeniu" (care se dovedește a fi ofițerul de securitate ce semnează și o lungă secvență adițională) - rezultă, însă, foarte clar, că persoana vizată nu a avut deloc de „suferit", ci, dimpotrivă, ea s-a dezvoltat, ulterior, mult mai bine într-un mediu potrivit cu formația sa, i.e. în cadrul Departamentului de Stat.

A arătat că cel de-al doilea „act de colaborare conform definiției" incriminat în Acțiunea C. N. S. A. S. din 2012, atestă „denunțarea" unei alte

persoane originare din România, despre care pârâtul ar fi „informat Securitatea" că : «nu are convingeri comuniste şi critică unele aspecte ale vieţii politice şi economice actuale» şi, de asemenea, că « manifestă o atitudine critică faţă de modul în care sunt rezolvate unele probleme în economia României sau în organizarea vieţii social-politice». Scoaterea din context şi extrapolarea acuzei de „colaborare" sunt atât de „evidente", încât pot fi demontate prin simpla reinserţie a pasajelor izolate în contextul originar, aşa cum apare acesta chiar în cele 3 pagini condensate în NC 3/31 -6/31.

Cele două segmente extrapolate nu reprezintă, de fapt, în sens riguros, „informaţia" de conţinut a frazelor în care sunt încapsulate şi care ar fi putut face obiectul unei „denunţări informative". Dimpotrivă, aspectele „incriminate" aici erau fapte general cunoscute, anterior menţionării lor, din intervenţii publice (în dezbateri, prin presă, la radio etc.), privind „convingerile" anticomuniste ale lui R. B. şi „atitudinea [ei] critică ... [în] unele privinţe" privind economia sau „organizarea vieţii social-politice din România" etc. în schimb, conţinutul informaţional propriu şi inedit al frazelor din care aceste segmente au fost extrase este cuprins tocmai în secvenţele care au fost eliminate în cele două citate trunchiate din textul Acţiunii:

-„Chiar dacă R. B. nu are convingeri comuniste şi critică unele aspecte ale vieţii politice şi economice actuale [subl. D. I.], în toate problemele mari ale istoriei româneşti şi în privinţa relaţiilor internaţionale ale României, ea orientează cursurile şi informaţiile predate studenţilor în sensul cultivării unei atitudini de simpatie şi de înţelegere faţă de Români a". (NC 4/31).

-„ B. manifestă o atitudine critică faţă de modul în care sunt rezolvate unele probleme în economia României sau în organizarea vieţii social-politice [subl. D.I.], dar acestea nu se transformă niciodată în atitudini ostile, antiromâneşti şi antistatale. Dimpotrivă, aspectul cel mai „sensibil" pe care îl subliniază mereu R. B., ca fiind de importanţă vitală pentru România, este rezistenţa acestei ţări în faţa presiunilor şi a tendinţelor de ingerinţă din Est" (NC 4/31).

Inferenţa, din aceste contexte, a concluziei că „denunţarea unor atitudini vădit potrivnice regimului comunist este evidentă" NU se poate justifica, logic, decât printr-o distorsionare evidentă a sensului fundamental al textelor invocate.

Cea de-a doua componentă necesară pentru demonstrarea calităţii de „colaborator" nu este invocată, în acest caz, în Acţiune. În NC se oferă, însă, suficiente probe (inclusiv pasajele citate), care exclud orice intenţie de „îngrădire a drepturilor şi libertăţilor fundamentale" ale persoanei „vizate". Aceste texte demonstrează, dimpotrivă, tocmai intenţia şi consecinţele faptice benefice (pentru reabilitarea imaginii persoanei în cauză, recunoaşterea realizărilor ei, invitaţii în România etc.) care au decurs şi faptic din relaţia de prietenie şi colegială cu R. B.

Pârâtul a susţinut că o situaţie parţial similară există şi în presupusul act de denunţare informativă invocat de Acţiune, cu referire la filele 18-20 din Nota de constatare. Şi în acest caz, „pârâtul informa despre o persoană originară

din România" (de fapt, soțul lui R. B., nu R. C, cum se consemnează greșit în textul C. N. S. A. S. din 2012), care « consideră că sistemul socialist s-a dovedit un eșec în toate țările ». Opiniile acestei „persoane" erau, însă, foarte bine cunoscute atât în S. U. A., cât și la noi în țară. Nota menționată aducea, de fapt, sub titlul strict de „informație", tocmai date referitoare la condițiile în care această persoană a fost nevoită să se refugieze din România: cu „mari probleme de serviciu în Comisia Geologică [din București] unde funcționa", cu „insuportabile presiuni psihologice din partea șefilor imediați", care îl forțau „să execute forări în valoare de un milion pe zi, numai pentru a menține alocarea acestei sume și în viitor - deși, din punct de vedere științific, executarea forărilor era absolut nejustificată și, deci, inutilă etc." (NC 18/31)

Ceea ce se „informează" aici nu poate fi, așadar, considerat drept „denunțare" a unor „opinii potrivnice regimului comunist". Avem a face, dimpotrivă, cu consemnarea unor fapte care denunță prin ele însele un sistem profund corupt, ce „s-a dovedit un eșec în toate țările". Această constatare evidentă o împărtășea, deschis, în discuțiile din familia prietenilor R. B. și G. B. Diferența dintre cei doi soți, pe care ar fi „divulgat-o", se referă numai la „raporturile cu rușii": în această privință, spre deosebire de opinia sa și a doamnei R. B., G. B. acuza conducerea României că „face jocul rușilor". Trebuie avută în vedere, din nou, evidența consemnării acestei divergențe de opinii nu ca o denunțare a uneia dintre persoane, ci ca o reliefare a atitudinii „pozitive" a profesoarei R. B. (de care depindea viitorul întregului Program de la Columbus), „în discuții, chiar împotriva soțului" (NC 19/31). Din perspectiva acestui considerent, apare evident că nici una dintre cele două condiții prevăzute de legiuitor pentru definirea, în sens strict, a unui „act de colaborare cu Securitatea" nu este îndeplinită nici în acest caz.

În legătură cu activitatea sa de la Universitatea Statului Ohio, pârâtul a arătat că este invocată și o „curioasă" notă „împotriva profesorului E. V.". În privința acestei „Note", atribuite în textul Acțiunii unei „surse" identificate parantetic „[domnul Borcilă, Nota C. N. S. A. S.]", există însă, foarte serioase indicii și probe concludente de inautenticitate. Descrierea din NC indică: „dactilo, nesemnată, înregistrată în antet pe nume conspirativ Bratosin" și „primită de lt. col. .... Data furnizării acestei note este 18.07.1985, iar în conținutul ei se menționează că „pentru viitorul an academic, a fost angajat temporar E. V.". Este evident, conform uzanțelor academice americane, *J că această „angajare" nu a putut avea loc înainte de 05.05. 1985, data întoarcerii sale din S. U. A. Pe de altă parte, este clar și verificabil faptul că, la Cluj, nu a putut avea accesul la această informație „de ultimă oră". Trebuie adăugat că nu l-a întâlnit niciodată pe profesorul E. V. (fapt ce poate fi, iarăși, verificat) și declară, pe propria răspundere, că nu avea cunoștință despre situația sa de „refugiat politic" sau despre solicitarea sa de „azil politic", care ar fi avut loc, în același an, „în ianuarie-februarie" - cu atât mai puțin despre manifestarea unor „atitudini ostile față de statul român". Se poate presupune, în acest punct, că „sursa care dorește să atragă atenția Securității" asupra faptului incriminat ar putea fi chiar lt. col. .... care, ajungând probabil prin alte „surse" (v.

.... - NC 31/31 ş.a.) la informaţia „brută", a ţinut să o prezinte, sub acest nume, în perspectiva „intereselor Securităţii". Pentru „fabricarea" unui document adecvat, în acest scop, el s-a folosit de calchierea atitudinii de preocupare a sa pentru viitorul Catedrei de care se ataşase (v. şi supra 1, privind „inadecvarea lui J. D."), precum şi de parafrazarea sau preluarea ad literam, prin conectare incongruentă, a unor „expresii" care îi aparţin (vezi „acest cel mai puternic centru de studii româneşti din străinătate"!)

În Acţiunea C. N. S. A. S., se afirmă, cu trimitere la filele 11-14 din NC, că „pârâtul informa despre poziţia unui lector american care împărtăşea opinia presei occidentale, potrivit căreia regimul comunist din România era « regimul cel mai represiv din estul Europei». Este evident că şi în acest caz era denunţată o atitudine vădit potrivnică regimului comunist". Confruntând această foarte succintă „analiză" cu filele indicate din NC, se observă, însă, cu totul altceva.

Pârâtul a arătat că prezintă, aici, de fapt, „o întâlnire în trei la un restaurant" iar cu această ocazie „s-a discutat din nou situaţia sursei" şi condiţiile în care „autorităţile române ar accepta o şedere indefinită a sursei în S.U.A., dacă aceasta ar fi prezentată nu ca o defecţiune politică, ci din unghiul intereselor strict profesionale ale Programului de limba română, în acest context, cei doi importanţi oficiali americani „şi-au exprimat scepticismul în ce priveşte viitorul relaţiilor româno-americane, în special al celor culturale [...], din cauza politicii interne a guvernului român (considerat în unanimitate de presă şi de oficiali, după părerea lor, ca « regimul cel mai represiv din Estul Europei » (NC, p. 13/31).

Lectura atentă şi corectă a acestui pasaj nu permite, aşadar, afirmaţia din Acţiune conform căreia „pârâtul informa despre poziţia unui lector american" (subl. N. - M. B.). Cu atât mai puţin poate fi justificată concluzia că „şi în acest caz era denunţată o atitudine vădit potrivnică regimului comunist" Sensul real al pasajului extras din textul invocat se înscrie, dimpotrivă, în intenţia fundamentală a unei acţiuni şi pledoarii pentru promovarea, la nivel superior, a relaţiilor culturale româno-americane, dincolo de impedimentul „politicii interne" a momentului şi departe de orice imposibilă „vizare" a vreunei urmări asupra persoanelor în cauză!

A arătat că cea mai gravă acuză morală care i se aduce în Acţiunea C. N. S. A. S. este cea cuprinsă în cele două presupuse cazuri de „colaborare cu Securitatea", care ar fi fost săvârşite împotriva propriului său frate. Se invocă, aici, din două unghiuri diferite, un episod extrem de dureros din viaţa sa şi a familiei sale, care este ‚judecat" denaturat şi abuziv în textul Acţiunii. Mai întâi, se face trimitere la „informarea" despre încercările anterioare (1977-1978) de a-l împiedica pe fratele său să plece în străinătate în urma cărora acesta „nu a primit paşaportul". În al doilea rând, se menţionează „denunţarea" unor „atitudini vădit potrivnice regimului comunist" ale fratelui său, care se plângea din cauza salariului „mic", fiind nemulţumit de „condiţiile de viaţă", iar după „plecarea în străinătate" îi transmitea: « tu poţi să rămâi cu comuniştii tăi ».

Pârâtul a arătat că trebuie ținut cont de condiția fratelui său de surdo-mut și de posibilitățile inevitabil limitate de comunicare și de înțelegere. Astfel, menționatul „refuz" al pașaportului a fost solicitat de mama sa vitregă, ... după ce – atât pârâtul, cât și tatăl - au încercat să-l convingă să amâne decizia sa de a-și abandona familia (avea deja doi copiii), pentru a „fugi în străinătate". Personal, fără să știe, la Cluj, de acțiunea .... din Reșița, în urma căreia a survenit „refuzul pașaportului", i-a promis solemn fratelui său, că va încerca să obțină aprobarea pentru o plecare motivată legal, prin nevoia de a sonda posibilitățile medicale cele mai avansate pentru diminuarea handicapului său. Era convins că cererea putea fi acceptată de autoritățile române, ca pretext pentru a „scăpa" de fratele său, care devenise total indezirabil la Reșița, prin injuriile politice pe care le profera. În felul acesta spera să poată fi salvată și familia sa.

În scrisorile trimise (după „evadarea" sa), în 1981, din lagărul de lângă Viena - scrisori la care, după sfatul unui bun prieten american, am trimis răspunsuri foarte atent calculate fratele său i-a propus, în cele din urmă, să renunțe la „meseria" sa și să devină ucenicul său, pentru a învăța tâmplăria și a-și câștiga existența, împreună cu el, singuri în America. În sfârșit, pentru o apreciere corectă a replicii sale „dure", citate în Acțiune, la „răspunsul negativ" - « tu poți să rămâi cu comuniștii tăi» - trebuie ținut cont de faptul că fratele său nu a putut înțelege niciodată specificul activității la serviciul său (i.e. la Facultate), din care a reținut, doar, aspectul că marea majoritate a celor de „acolo" erau „ membri de partid" (= „comuniști").

Pârâtul a menționat că a reușit, într-adevăr, cu ajutorul discret al prietenilor săi americani, să îndeplinească promisiunea făcută fratelui său, obținând aprobarea unei „reședințe permanente în străinătate" pe motive medicale și contribuind, în acest fel, la reîntregirea familiei sale, în țara în care atât nepoții săi de frate, cât și fiicele sale proprii și nepoatele directe și-au dobândit, apoi, o nouă cetățenie și șansa de a-și urmări un ideal de viață inaccesibil în România.

Sintetizând argumentația furnizată mai sus, prin examinarea tuturor faptelor incriminate, se impune, în primul rând, constatarea mai generală privind necesitatea soluționării unor probleme cruciale din întocmirea acestui Dosar. Acțiunea C.N.S.A.S. din 2012 se bazează pe un număr de premise, rezultate din Cercetarea Dosarelor aflate în Arhivele Securității și sintetizate, parțial, în Nota de constatare din 2010. Aceste premise implică, să, la rândul lor, o serie de probleme care apar, în mod inevitabil, în examinarea analitică a faptelor și care se dovedesc departe de a fi soluționate cu certitudine și claritate: (a) autenticitatea „notelor informative" care sunt atribuite „sursei" fără o certificare indubitabilă în NC; (b)interferența substanțială a „expertului" (i.e., ofițerului) în prelucrarea și adesea contrafacerea înregistrărilor originare, prin extensiuni și distorsionări care afectează grav, în mai multe cazuri, adevărul relațiilor „sursei" cu colegii universitari americani; (c) identificarea precisă a „surselor" diferite care au fost „acoperite" sub un nume comun, în cazul de față: Brătescu/Bratosin. Cu privire la ultimul aspect, trebuie menționat că „deducția

C. N. S. A. S.", prin care aceste nume l-ar identifica singular pe „ domnul Borcilă ", „ în calitate de colaborator", se impune a fi, în mod sigur, corectată. Se ştie că, în texte din Arhive, publicate şi comentate anterior prin cunoscute dezbateri din presă, aceste nume au fost atribuite lui ....

În opinia pârâtului, concluzia care se impune, pe baza examinării analitice a probelor prezentate în acţiune, rămâne, cu toate acestea - independent de modul de soluţionare a problemelor menţionate - una singură şi certă: niciunul dintre faptele invocate nu îndeplineşte condiţiile impuse de legiuitor pentru a fi considerat act de colaborare cu Securitatea, impunându-se ca acţiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, pârâtul a formulat, în completarea întâmpinării, Notele scrise de la filele 278-281 prin care a semnalat un viciu de procedură de a cărui recunoaştere depinde, în opinia sa, validitatea legală a întregii acţiuni.

În ce priveşte "demararea" de către C. N. S. A. S. a "unor verificări", aceasta apare notificată oficial prin Adresa Consiliului Nr. P 5792/07/25.102007. A subliniat că s-a adresat Consiliului, prin adresa sa din 5.11.2007 şi a sesizat, în mod oficial, Preşedintele acestei Instituţii asupra situaţiei de ilegimitate juridică creată din acel moment: demararea "verificărilor" se dovedeşte lipsită de temei legal, întrucât, începând cu data de 08.10.2007 - deci, anterior notificării ei oficiale din 25. 10. 2007 - Catedra pe care o conducea în cadrul Facultăţii de Litere a Universităţii Babeş-Bolyai îşi încetase existenţa, prin Decizia Rectoratului UBB Nr. 20.319.2007, iar pârâtul a fost pensionat (nemaiocupând, de atunci, nici un fel de funcţie publică).

În pofida sesizării sale, schimbarea radicală a condiţiei "pârâtului", chiar înaintea începerii efective a cercetărilor, apare pur şi simplu escamotată sau total trecută cu vederea în motivaţia Acţiunii Consiliului din 2012, fapt care invalidează baza legală a întregii acţiuni.

În subsidiar, a arătat că modul în care au fost finalizate „verificările" prin Acţiunea în curs poate fi dovedit, la o examinare temeinică şi severă, ca fiind departe de a putea satisface exigenţele de rigoare şi obiectivitate esenţiale pentru un asemenea demers. Nucleul central al Acţiunii constă în invocarea unui număr de "fapte" din perioada activităţii sale ca lector de limbă şi cultură română la Universitatea Statului Ohio, din Columbus, S.U.A., prin care s-ar reuşi să se "asigure", în aprecierea autorilor, "constatarea" calităţii sale de "colaborator al Securităţii", "în sensul strict stabilit de legiuitor". Trebuie subliniat că "demonstraţia" propusă în sprijinul acestei alegaţii NU se întemeiază pe o analiză exigentă şi riguroasă a datelor disponibile, sistematizate în Nota de constatare din 2010, ci ele pornesc deja de la prezumţia de vinovăţie, premisă asumată, de altfel, în mod explicit, şi în adresa însoţitoare a acestei Note, Nr. RCC, 1975/05.07.2012.

Pârâtul a subliniat că activităţile auxiliare de natură civică şi larg culturală , în care s-am angajat, uneori, temporar, NU au fost puse niciodată în slujba propagandei politice obtuze şi nocive a Partidului Comunist. Dimpotrivă, chiar şi în scurta perioadă, din cel mai „propice" moment al său (1969-1970), când a acceptat o colaborare externă cu Secţia de Artă şi Cultură

a Comitetului Județean Cluj (la insistențele unora dintre cele mai importante personalități clujene ale timpului), acțiunile sale au fost apreciate, în epocă (la „Europa liberă" ş.a.) sau mai târziu, ca îndreptate „împotriva cenzurii comuniste" şi a „activiştilor obtuzi şi suficienți", „receptivi la informatori", fiind considerate, tocmai, în sensul „recuperării marilor valori ", al „deschiderii spre Occident" prin „ înnoire culturală" sau în sensul mai profund, pe care ni-l revendicăm astăzi, al „rezistenței prin cultură" (v., de ex., voi. lui F. ..... despre .... 2000, p.103, 110-111; Memoriile lui .... 2010, 142-143,236-237 ; mărturiile lui .... ş.a.).

A susținut că a avut un rol important în declanşarea, desfăşurarea şi succesul Revoluției la Cluj şi că aceste aspecte au fost confirmate de exponenți eminenți ai vieții noastre culturale, care i-au cunoscut activitatea mult mai îndeaproape decât ar fi reuşit oricare cercetător de astăzi al unor „Arhive ale Securității" şi a căror mărturie asumată public, vin în profundă contradicție cu/şi cântăresc mult mai mult decât imaginea de ansamblu pe care încearcă s-o acrediteze, acum, Acțiunea C.N.S.A.S.

A mai arătat că nu a avut, din motive medicale, posibilitatea consultării personale a Dosarului incriminat, dar, judecând pe baza Notei de Constatare din 2010, pentru orice evaluator exigent se ridică o serie de semne de întrebare de cea mai mare gravitate, cu privire la "numele de cod", atribuite "prin deducție", de către C. N. S. A. S., la gradul de autenticitate a înregistrărilor vizate şi, implicit, la rolul decisiv al "expertului în domeniu" în alcătuirea "notelor informative" - aspecte care au rămas fără o rezolvare edificatoare în acțiunea C. N. S. A. S. din 2012.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri, fiind depuse la dosar Nota de constatare nr. D.I./I/1370/20.05.2010, precum şi dosarele nr. I 161941, I 256900, I 257284 şi SIE 27085, citate în Nota de constatare.

Analizând materialul probator administrat, prevederile legale incidente şi susținerile părților, Curtea reține următoarele:

Verificarea pârâtului Borcilă Mircea sub aspectul colaborării cu Securitatea a fost inițiată ca urmare a cererii nr. 3260/06/09.08.2006 formulată de Centrul pentru Studii şi Dezvoltare Comunitară, aflată la filele 45-47 din dosar.

Curtea constată că, la data înregistrării cererii de verificare era în vigoare Legea nr. 187/1999, cu modificările şi completările ulterioare care la art. 2 lit. r) prevedea următoarele:

„Pentru a asigura dreptul de acces la informație, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum şi presa scrisă şi audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile şi instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu calitatea de agent sau de colaborator al poliției politice a candidaților la alegerile prezidențiale, precum şi a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții:

....

r) rectorul, prorectorii, secretarul ştiinţific al senatului universitar, decanii, prodecanii, secretarii ştiinţifici de facultate şi şefii de catedră din instituţiile de învăţământ superior de stat şi private;"

Având în vedere că la data solicitării verificării pârâtul ocupa funcţia de şef de catedră la Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj-Napoca, Curtea reţine că acesta făcea parte din categoria persoanelor verificabile sub aspectul colaborării cu Securitatea.

De asemenea, în raport de calitatea pârâtului la momentul demarării de către CNSAS a verificărilor, autorul cererii îşi justifica interesul pentru a formula o astfel de cerere.

Se impune precizarea că, pe parcursul procedurii de verificare, Legea nr. 187/1999 a fost declarată neconstituţională, continuarea şi finalizarea procedurii făcându-se în condiţiile OUG nr. 24/2008, potrivit art. 33 alin. (1) din ordonanţă şi că, în conformitate cu prevederile art. 3 lit. s) din acest act normativ, au, la fel ca în reglementarea precedentă, calitatea de persoane verificabile, rectorul, prorectorul, secretarul ştiinţific al senatului universitar, decanul, prodecanul, secretarul ştiinţific de facultate şi şefii de catedră din instituţiile de învăţământ superior de stat şi private.

Împrejurarea că, după demararea verificărilor de către CNSAS, anterior notificării adresate pârâtului, la data de 01.10.2007, catedra pe care pârâtul o conducea în cadrul Facultăţii de Litere a Universităţii Babeş-Bolyai a fost desfiinţată iar pârâtul s-a pensionat nu are relevanţă sub aspectul admisibilităţii acţiunii în constatare, în lipsa unei prevederi legale care să stipuleze expres faptul că, în asemenea situaţii, încetează procedura de verificare.

Astfel pe de-o parte, se reţine că în conformitate cu art. 3^1 alin. (4) din Legea nr. 187/1999 aplicabilă la data începerii verificărilor în cazul pârâtului, cât şi la data pensionării acestuia din funcţia de şef de catedră în cadrul în cadrul Universităţii, *„Verificările se sistează dacă persoana care exercită una dintre demnităţile sau funcţiile enumerate la art. 2 demisionează în termen de 15 zile de la data comunicării acestor verificări."*

Având în vedere că prevederea citată reglementează o situaţie de excepţie privind încetarea verificărilor, aceasta este de strictă interpretare şi aplicare şi nu poate fi extinsă, prin analogie la alte împrejurări, aşa cum este situaţia pârâtului.

Prin urmare, încetarea calităţii de şef de catedră prin pensionare nu putea constitui, potrivit Legii nr. 187/1999 o cauză de încetare a verificărilor, Curtea constatând că, în mod legal reclamantul CNSAS a procedat la continuarea procedurii de verificare, deşi a fost notificat cu privire la această situaţie.

Or, în lipsa unui temei legal pentru încetarea verificărilor, procedura de verificare a fost finalizată în condiţiile prevăzute de OUG nr. 24/2008, prin formularea prezentei acţiuni în constatarea calităţii de colaborator al Securităţii.

În concluzie, din interpretarea sistematică şi teleologică a prevederilor legale incidente, respectiv Legea nr. 187/1999 şi OUG nr. 24/2008, Curtea reține că pentru formularea unei acțiuni în constatarea calității de colaborator al Securității este suficient ca persoana în cauză să aibă calitatea de persoană verificabilă la data demarării procedurii de verificare de către CNSAS, împrejurarea că ulterior această calitate încetează prin demisie, pensionare, destituire din funcție neconstituind un temei pentru încetarea verificărilor în lipsa unei norme legale care să prevadă în mod expres acest lucru, întrucât interesul persoanei care a solicitat verificarea subzistă şi ulterior încetării calității de persoană verificabilă.

Pe fond, Curtea constată că, în fapt, astfel cum rezultă din nota de constatare nr. D.I./I/1370/20.05.2010, precum şi din înscrisurile probatorii ce o însoțesc, pârâtul BORCILĂ Mircea, sub acoperirea numelui conspirativ „Bratosin", a furnizat Securității o serie de informații referitoare la cetățeni români stabiliți în străinătate, la cetățeni americani colegi la Universitatea Columbus din Ohio şi la cetățeni americani care au vizitat România.

Se reține că, prin Nota din 05.08.1983 (filele 2-3 din Nota de constatare), pârâtul a informat Securitatea despre o persoană care afirmase că *„România are nivelul de viață cel mai scăzut din Europa şi cel mai mare grad de analfabetism"*.

Prin nota din 05.08.1983 (filele 3-4 din Nota de constatare), pârâtul a informat Securitatea despre o persoană originară din România afirmând că *„nu are convingeri comuniste şi critică unele aspecte ale vieții politice şi economice actuale"* şi de asemenea, *„manifestă o atitudine critică față de modul în care sunt rezolvate unele probleme în economia României sau în organizarea vieții social politice"*.

Prin nota de la filele 7 şi 8 din Nota de Constatare, pârâtul a informat Securitatea despre circumstanțele în care fratele său s-a stabilit în străinătate, despre încercările pe care le făcuse pentru a-l împiedica pe fratele său să plece în străinătate, relatând că, în urma acestor încercări, fratele său *„nu a primit paşaportul"*.

Prin nota din 17.06.1985 (filele 11-14 din Nota de constatare), pârâtul a informat Securitatea despre poziția unui lector american care împărtăşea opinia presei occidentale, potrivit căreia regimul comunist din România era *„regimul cel mai represiv din Estul Europei."* De asemenea, pârâtul a transmis informații despre aspectele strict legate de viața personală a doamnei J.D.

Prin nota din 03.08.1982 (filele 18-20 din Nota de constatare), pârâtul a informat Securitatea despre o persoană originară din România care *„consideră că sistemul socialist s-a dovedit a fi un eşec în toate țările"*.

De asemenea, prin această notă a informat Securitatea cu privire la opinia soțului doamnei R.C., care *„se exprimă uneori în mod deschis ostil la adresa conducerii țării noastre"*, *„pe care o acuză că face jocul ruşilor"*.

Prin nota din 18.07.1985(filele 15-16 din Nota de constatare), pârâtul a atras atenția asupra *„situației foarte serioase care s-ar crea prin angajarea*

permanentă la acest cel mai puternic centru de studii româneşti din străinătate a unui profesor refugiat politic cu atitudini ostile faţă de statul român".

În drept, se reţine că sunt incidente prevederile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările şi completările ulterioare care definesc noţiunea de *„colaborator al Securităţii"* ca fiind *„ persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor;"*

Se constată că, în ceea ce priveşte cerinţa legală în sensul ca informaţiile furnizate ***să denunţe activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist,*** aceasta este îndeplinită cu privire la toate informaţiile apreciate ca relevante în cuprinsul Notei de constatare, cu excepţia informaţiilor referitoare la aspectele legate de viaţa personală a doamnei J.D. care, în opinia Curţii, nu se încadrează în această categorie.

Astfel, afirmaţiile persoanelor denunţate cu privire la nivelul de viaţă scăzut din România, lipsa convingerilor comuniste, criticarea unor aspecte ale vieţii politice şi economice din România, regimul represiv, eşecul sistemului socialist, exprimarea ostilă la adresa conducerii ţării, reprezintă, în mod indiscutabil, atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

De asemenea, informaţiile referitoare la plecarea în străinătate a fratelui pârâtului şi la circumstanţele în care acesta s-a stabilit în străinătate, precum şi semnalarea atitudinii ostile la adresa statului român a unui profesor refugiat politic, se încadrează, fără putinţă de tăgadă, în categoria informaţiilor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările şi completările ulterioare.

În ceea ce priveşte a doua condiţie, din interpretarea prevederilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările şi completările ulterioare, rezultă că cerinţa legală pe care trebuie să o îndeplinească informaţiile furnizate organelor de Securitate pentru a se reţine calitatea de „colaborator" este aceea ca denunţarea să ***vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului*** . Aşadar, pentru a se reţine calitatea unei persoane

de „colaborator al Securității” este suficient ca informațiile furnizate să urmărească, să aibă potențialul, să fie apte să îngrădească drepturi şi libertăți fundamentale, nefiind necesar să se dovedească împrejurarea că aceste drepturi au fost încălcate sau îngrădite în concret. Or, la aprecierea îndeplinirii acestei cerințe trebuie avută în vedere atitudinea subiectivă a persoanei care furnizează informațiile, în sensul de a se stabili dacă aceasta conştientiza faptul că informațiile respective pot atrage consecințe în ceea ce priveşte persona vizată, consecințele constând în măsuri de urmărire şi verificare care presupun îngrădirea sau chiar încălcarea unor drepturi fundamentale.

În cauza dedusă judecății, Curtea constată că informațiile furnizate de pârât Securității au, fără putință de tăgadă, acest potențial, în sensul că, în raport de conținutul lor, sunt de natură să expună persoanele la care se referă unor consecințe constând în urmărirea şi verificarea de către organele Securității, acestea fiind efectiv folosite pentru urmărirea unor cetățeni americani, colegi la Universitatea Columbus din Ohio, a unor cetățeni americani veniți în vizită în România sau a unor români stabiliți în străinătate.

De asemenea, este în afara oricărei îndoieli faptul că pârâtul putea şi trebuia să conştientizeze posibilele urmări ale informațiilor furnizate, acceptând că asupra persoanelor respective urma să se desfăşoare acțiuni care vizau încălcarea dreptului la viață privată, prin ingerințele autorităților în viața acestora (acțiuni de investigații, îndepărtare de la locul de muncă a persoanei semnalate ca refugiat politic şi pentru că avea atitudini ostile față de regim, încercarea de împiedicare a fratelui pârâtului să părăsească țara etc.)

Faptul că informațiile furnizate de pârât Securității au fost utile pentru această instituție rezultă şi din împrejurarea că, aşa cum rezultă din documentele de la dosar, acesta a fost recompensat cu sume de bani în mod repetat, în total, 6.300 lei.

În aceste condiții, Curtea constată că informațiile furnizate de pârât Securității vizează îngrădirea dreptului la viață privată al persoanelor la care se referă, drept prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile şi Politice şi de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Împrejurarea că printre persoanele cu privire la care pârâtul a furnizat informații se află şi cetățeni străini nu are relevanță, întrucât legea nu distinge în funcție de acest criteriu, posibilitatea îngrădirii şi încălcării drepturilor fundamentale existând, în egală măsură, în cazul cetățenilor străini, în cauza de față unii dintre aceştia fiind supuşi filajului sau urmăririi cu ajutorul informatorilor. În acelaşi sens este şi jurisprudența în această materie, inclusiv jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ şi Fiscal .

Curtea reține că apărările pârâtului, prin intermediul cărora şi-a exprimat suspiciunea în legătură cu autenticitatea notelor informative, identificarea precisă a surselor care au fost acoperite sub un nume comun, posibila prelucrare și contrafacere a înregistrărilor originare, sunt simple afirmații nedovedite în condițiile în care acesta nu a solicitat şi nu a administrat nicio probă în sensul celor susținute.

Referitor la apărările pe fond din cuprinsul întâmpinării, aspectele prezentate de pârât nu sunt în măsură să facă dovada neîndeplinirii cerințelor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv că informațiile nu se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi/sau că acestea nu vizează îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Din aceste considerente, constatând că, în raport de materialul probator administrat, în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, cu modificările şi completările ulterioare, Curtea va admite acțiunea şi va constata calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l priveşte pe pârâtul Borcilă Mircea.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, str. Matei Basarab, nr. 55 – 57, Bucureşti, Sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **BORCILĂ MIRCEA** cu domiciliul în localitatea Cluj Napoca, ... jud. Cluj.

Constată calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l priveşte pe pârât.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în şedință publică, azi, **17.04.2013.**

PREŞEDINTE,	GREFIER,
CORINA PODARU	MARIA - CRINA IACOBESCU

CONFORM CU ORIGINALUL

14 FEB. 2024

Red.jud. P.C.
Tehnored. I.C./4ex.
Com. 2ex/02.07.2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA 8 cont. adm. fiscal

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 5471/2/2012 se legalizează de noi.

GREFIER ŞEF,

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. .... în suma de .... lei

GREFIER ŞEF,

Definitivă prin respingerea recursului prin dec. nr. 2985/01.10.2015 ds. 5471/2/2012 ICCJ